

لیپیدها، آپولیپوپروتئینها و ویتامین D سرم در کودکان با ریسک فامیلی بالا از نظر بیماریهای قلبی عروقی و مقایسه با گروه شاهد*

مریم بشتمان^۱، دکتر نضال صرافزادکان، دکتر رویا کلیشادی،
روشنک وکیلی، مرتضی رفیعی، دکتر منصور شهپریان

چکیده مقاله

مقدمه. بیماریهای عروق کرونر یکی از شایعترین بیماری‌های بشری است که در اصفهان هم از شیوع بالایی برخوردار است و مرگ و میر ناشی از آن‌ها رو به افزایش است. از آنجایی که سابقه فامیلی مشتبه و نیز تغییرات لیپیدها و آپولیپوپروتئین‌ها از ریسک فاکتورهای این بیماری بوده، از سوی دیگر مطالعات ارتباط ویتامین D سرمی را با انسان داده است، تصمیم گرفته‌یم که اولاً غلظت سرمی لیپیدها، آپولیپوپروتئین‌ها و ویتامین D را در فرزندان مبتلا‌یافته بیماری‌های زودرس عروق کرونر بررسی نموده و با فرزندان افراد سالم مقایسه کنیم و ثانیاً ارتباط ویتامین D سرم را با بقیه فاکتورهای مورد مطالعه بررسی نماییم.

روشها. مطالعه حاضر یک مطالعه مورد-شاهدی است که بر روی ۴۴ نفر (۲۵ پسر، ۱۹ دختر) از افراد ۲-۱۸ ساله با سابقه فامیلی مشتبه بیماری‌های عروق کرونر به عنوان گروه مورد و ۴۴ نفر از افراد با سابقه فامیلی منفی برای بیماری‌های قلبی-عروقی با گروه سنی یکسان به عنوان گروه شاهد، انجام شد. افراد مورد مطالعه به روش غیراحتمالی آسان انتخاب شدند. کودکانی که داروهای ضدتشنج مانند فنتوتین یا فنوباریتال مصرف می‌کردند و نیز کودکان دارای سابقه فامیلی مشتبه سنگ کلیه که به ترتیب بدلاًیل تداخل دارویی سطح ویتامین D خون آنان متغیر بود یا بطور ارشی دارای سطح بالاتری از ویتامین D بودند، اجازه ورود به مطالعه را نداشتند.

کلیه افراد مورد مطالعه توسط پرسشگر به مرکز تحقیقات قلب و عروق اصفهان دعوت می‌شدند. سپس با استفاده از یک پرسشنامه، اطلاعات لازم از افراد در مورد مشخصات فردی، سابقه فامیلی بیماری‌های قلبی عروقی و ... جمع آوری شده و قد و وزن آنها اندازه‌گیری می‌شد. بعد از آن یک نمونه خون ناشتا (۱۲-۱۴ ساعت) از هر فرد گرفته شده و اندازه‌گیری میزان آپولیپوپروتئین (APOA1) A1(A100) (APOB100) (B100) و ویتامین D به روش رادیواینتوسی و لیپیدها به روش قتوتری (بوسیله دستگاه اتوآنالایزر ELAN 2000) بر روی آنها انجام گرفت.

ورود اطلاعات و تجزیه و تحلیلهای آماری در نرم‌افزار SPSS انجام شد. مقایسه میزان APO A1، APO B100 و ویتامین D با آزمون Independent t test صورت گرفت و نیز ارتباط سطح

آپولیپوپروتئین‌های فوق با ویتامین D در دو گروه با رگرسیون خطی چندگانه آزمون گردید.

نتایج. ویتامین D سرمی در گروه مورد $1\pm 78/7$ pmol/l و در گروه شاهد $2\pm 49/2$ pmol/l بود که این اختلاف معنی‌دار بود ($P<0.05$). از میان دیگر فاکتورهای بررسی شده تنها تری‌گلیسرید بطور معنی‌داری در گروه شاهد ($144/5\pm 41/9$ mg/dl) بیشتر از گروه مورد ($103/7\pm 42/6$ mg/dl) بود ($P<0.01$) و نیز هیچگونه ارتباط معنی‌داری بین میزان APO A1 و APO B100 سرم و سطح ویتامین D خون در دو گروه بدست نیامد. همچنین در گروه مورد، مقایسه بین دو جنس نشان داد که میانگین میزان کلسترول تام، LDL، کلسترول، تری‌گلیسرید و APO B100 در پسران بیش از دختران و بالعکس میانگین APO A1 و HDL کلسترول در دختران در مقایسه با پسران بیشتر است. بعلاوه در هیچیک از دو گروه، ویتامین D ارتباط معنی‌داری با کلسترول تام، تری‌گلیسرید، LDL و HDL کلسترول نشان نداد ($P>0.05$).

بحث. بطور کلی از آنجاکه میزان مطلوب ویتامین D تحت تأثیر عوامل محیطی، زنستیکی، و متابولیسمی متعددی قرار دارد، لزوم انجام مطالعات اپیدمیولوژیکی منسجمی برای پیگیری نقش حقیقی این ویتامین بعنوان آنتی‌اکسیدان بهویژه در جامعه ایرانی برای کاهش بیماری‌های قلبی عروقی احساس می‌شود.

* وارههای کلیدی. لبید، آپولیپوپروتئین، کودکان، بیماری‌های قلبی عروقی زودرس، ویتامین D.

مقدمه

بیماری‌های عروق کرونر (CAD) یکی از شایعترین بیماری‌های بشری است که در اصفهان از شیوع بالایی برخوردار است (۱). همچنین مطالعات نشان داده است که مرگ و میر ناشی از این بیماری در ایران سیره صعودی دارد (۲). چندین ریسک فاکتور از جمله چربی خون بالا، فشارخون بالا، سیگار کشیدن، چاقی و دیابت برای CAD شناخته شده است (۳). از سوی دیگر

* هزینه این طرح از محل اعیانات معاونت پژوهشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی پرداخت گردیده است.

۱- مرکز تحقیقات قلب و عروق اصفهان، بیمارستان امین، اصفهان.

بود و از هر خانواده فقط یکی از فرزندان برای مطالعه انتخاب می شدند. کودکانی که داروهای مؤثر بر سطح ویتامین D نظری داروهای ضدتشنج مانند فنیتوئین یا فنوباربیتال مصرف می کردند بدليل تداخل دارویی (در متاپولیسم ویتامین D)، سطح ویتامین D خون آنان متغیر بود از مطالعه حذف می شدند. همچنین کودکان دارای سابقه فامیلی مثبت سنگ کلیه که بطور ارثی دارای سطح بالاتری از ویتامین D بودند، اجازه ورود به مطالعه را نداشتند.

افراد مورد مطالعه توسط پرسشگر به مرکز تحقیقات قلب و عروق اصفهان دعوت می شدند و پس از مراجعت، پرسشنامه‌ای حاوی اطلاعاتی در مورد مشخصات فردی، سابقه فامیلی بیماریهای قلبی عروقی و ... برای آنان تکمیل گردیده و وزن باکمترین لباس و قد بدون کفش در حالت ایستاده و معاسم با دیوار با ترازوی Seca (دارای متر)، اندازه گیری شد. سپس از آنان نمونه خون ناشتا (۱۲-۱۴ ساعت) جهت بررسی لیپیدها، آپولیپوپروتئینها و ویتامین D سرم (متاپولیت ۲۵ و ۱۰۰ دی هیدروکسی کلسفیرون) گرفته شد.

سطح APO A1 و ویتامین D سرم به روش رادیوایمنتواسی و چربیهای خون به روش فتومتری بوسیله دستگاه اتوآنالایزر ELAN 2000 اندازه گیری شد.

ورود اطلاعات و تجزیه و تحلیل‌های آماری در نرم‌افزار SPSS انجام گرفت. سطح سرمی لیپیدها، آپولیپوپروتئینها و ویتامین D در دو گروه مورد مطالعه با آزمون Independent t test مقایسه شد و نیز ارتباط سطح لیپیدها و آپولیپوپروتئین‌های نامبرده با ویتامین D نیز در دو گروه با استفاده از آنالیز آماری رگرسیون خطی چندگانه به دست آمد.

نتایج

در جدول ۱ میانگین برخی فاکتورها از جمله وزن، قد، سن، فشار خون، ویتامین D، لیپیدها و آپولیپوپروتئینها سرم بین دو گروه مورد مقایسه قرار گرفته است. همانگونه که مشاهده می شود افراد دو گروه از لحاظ قد، وزن و فشار خون سیستولی و دیاستولی با هم دیگر تفاوت معنی دار آماری نداشتند ($P > 0.05$). همچنین داده‌های این جدول نشان می دهد که از میان چربیهای تنها تری‌گلیسرید (TG) و ویتامین D سرم ($P < 0.0001$) و ویتامین D سرم ($P < 0.05$) به طور معنی داری در گروه شاهد بیشتر از گروه مورد می باشد.

مقایسه میانگین لیپیدها، آپولیپوپروتئینها و ویتامین D سرمی بین دختران و پسران گروه مورد نیز انجام گردید و مشخص شد که میانگین سطح کلسترول تام (T.cho)، LDL، HDL کلسترول (LDL)، TG و ویتامین D در پسران بیش از دختران و بالعکس میانگین APO A1 و HDL کلسترول در دختران در مقایسه با پسران بیشتر است. اما بجز APO A1 هیچیک از تفاوتهاي فوق معنی دار نبود (جدول ۲).

نتایج حاصل از بررسی ارتباط ویتامین D با لیپیدها و آپولیپوپروتئینهاي سرم در دو گروه مورد و شاهد در جدول ۳ ارائه شده است. مطابق داده‌های این جدول ارتباط معنی داری بین میزان APO A1 و APO B100 و APO A1 و APO B100 می باشد.

مبليابان به CAD دچار تغیيرات فيزيوپاتولوژيك و بيوشيميايی در بدن می گرددند که بدين وسیله می توان آنها را از بقیه افراد جامعه افتراق داد. از جمله اين موارد تغیيرات در سطح آپولیپوپروتئینهاي سرمی می باشد که طبق مطالعات انجام شده میزان انواع مختلف آن در خون اين افراد نسبت به سایر افراد تفاوت قابل ملاحظه‌ای دارد بطوریکه افزایش آپولیپوپروتئین A1 (APO A1) دارای رابطه معکوس با انفاركتوس قلبی می باشد و ريسک را کاهش می دهد و بر عکس افزایش آپولیپوپروتئين B100 (APO B100) خطرساز و احتمال ابتلا به انفاركتوس قلبی را افزایش می دهد (۴). از سوی ديگر برسی‌های متعددی بر روی ویتامینهای آنتی‌اکسیدانی و اثربخشی مفید آنها بر کاهش ريسک CAD صورت گرفته است. در چند سال اخیر نقش آنتی‌اکسیدانی ویتامین D مطرح شده است. در اين راستا طی مطالعات متعددی ارتباطات گوناگونی بين سطح ویتامین D سرم با CAD و برخی ريسک‌فاکتورهای آنها نيز بدست آمد (۵).

سابقه فامیلی مثبت در بسياري مطالعات مورد شاهدي و آينده‌نگر بعنوان يك ريسک فاكتور مازور CAD معرفی شده است (۶). با اينکه CAD علامت دار تا سين مياناليگي رخ نمي دهد، سابقه فاميلی مثبت CAD می تواند بر خطر آترواسکلروزی که از کودکی شروع می شود اثر داشته باشد (۷). از طرفی خطر ابتلا به CAD ناشی از سابقه فامیلی مثبت CAD می تواند با اثرات ژنتيکي بر ديگر ريسک فاكتورها نظير چاقی، فشارخون، ديس‌لبيدمي و ديبات تشديد شود (۸). اين در حال است که ديس‌لبيدمي در کودکان و نوجوانان شهر اصفهان از شيعه بالاي برخوردار است (۹).

با توجه به مطالعات گفته شده اين فرضيه مطرح می گردد که فرزندان مبتليابان به CAD زودرس همانند خود اين افراد دارای اختلالات چربی، آپولیپوپروتئينها و نيز آنتی‌اکسیدانها می باشند. لذا با توجه به اينکه از يك سو شيعه CAD در جامعه ما بالاست و از سوی ديگر فرزندان مبتليابان به CAD زودرس نسبت به افراد با سابقه منفي در معرض خطر بيشتری برای ابتلا به اين بيمارها قرار دارند، تصميم گفتم که مطالعه حاضر با هدف تعين سطح ویتامين D، لیپیدها و آپولیپوپروتئینهاي سرم در فرزندان مبتليابان به CAD زودرس در مقایسه با فرزندان افراد نرمال (از نظر اين بيماريهها) و همچنین بررسی ارتباط اين فاكتورها در دو گروه، انجام دهيم.

روشها

در اين مطالعه مورد - شاهدي ۴۴ کودک و نوجوان (۲۵ پسر، ۱۹ دختر) از فرزندان ۲-۱۸ ساله خانواده‌هایی که در آنها يکی از والدین سابقه انفاركتوس قلبی، آئریوگرافی غیرطبیعی یا سابقه جراحی کرونر قبل از ۵۰ سالگی داشته‌اند و در مراکز CCU بيمارستانهای شهر اصفهان (خورشید، شريعتی و جماران) بستري شده بودند، به عنوان گروه مورد انتخاب شدند. همچنین ۴۴ نفر از فرزندان خانواده‌های بدون سابقه فاميلی برای اين بيماريهها (CAD) داشتند و در همسایگی آنان بودند با گروه سنی يکسان بعنوان گروه شاهد انتخاب شدند. لازم به ذکر است که نمونه‌گيری به روش غيراحتمالی آسان

جدول ۲. ارتباط ویتامین D با آپولیپوپروتئینها و لیپیدهای سرم در گروههای مورد مطالعه

P	ضریب رگرسیون	فاکتورها
<u>مورد</u>		
.۰۶	-۰.۱۸	(mg/dl) APO A1
.۰۲	.۰۱۶	(mg/dl) APO B100
.۰۰۹	.۰۲۵	کلسترول تام (mg/dl)
.۰۱	.۰۱۲	تری‌گلیسرید (mg/dl)
.۰۲	.۰۰۷	HDL کلسترول (mg/dl)
.۰۱	.۰۱۶	LDL کلسترول (mg/dl)
<u>شاهد</u>		
.۰۱	.۰۱۹	(mg/dl) APO A1
.۰۴	.۰۱۵	(mg/dl) APO B100
.۰۰۷	.۰۲۲	کلسترول تام (mg/dl)
.۰۰۹	.۰۱۵	تری‌گلیسرید (mg/dl)
.۰۱	.۰۱۱	HDL کلسترول (mg/dl)
.۰۰۸	.۰۰۲	LDL کلسترول (mg/dl)

سرم مؤثر است(۱۱). که هیچیک از فاکتورهای مذکور در این مطالعه، بررسی نشده است که می‌تواند از محدودیت‌های مطالعه ما محسوب گردد. شاید از این نتیجه چنین برمی‌آید که باستی سطح ویتامین D را در این کودکان افزایش داد. با این وجود برخی بر این باورند که افزایش ویتامین D نیز می‌تواند ریسک‌فاکتور آترواسکلروز باشد(۱۲، ۱۳). تنظیم سطح این ویتامین می‌تواند به فاکتورهای دیگری بغير از انواع شناخته شده وابسته باشد. در مطالعه‌ای مشخص شد که در کودکان کمتر از ۱۲ سال و نیز کودکان بزرگتر، اگر سطح ویتامین E نرمال باشد، سطح ویتامین D هم نرمال است و بالعکس(۱۴).

از آنجاکه ویتامین D یک ویتامین محلول در چربی می‌باشد و کاهش آن می‌تواند اثرات نامطلوبی بر متابولیسم لیپیدها داشته باشد(۱۵)، ارتباط لیپیدها و آپولیپوپروتئین‌های خون با سطح ویتامین D سرم نیز بررسی شد و ارتباط معنی داری بین سطح این ویتامین با APO A1 و APO B100 سرم مشاهده نگردید($P>0.05$).
 طبق شواهد بدست آمده سطح متابولیت کلسیفرول که به میزان دریافتی نور آفتاب بستگی دارد هیچ اثری بر افزایش وزن بدن، سطح کلسترول تام، فسفولیپیدها، تری‌آسیل‌گلیسرول یا پروتئین‌های پلاسمایی و نیز توزیع آنها در میان لیپوپروتئین‌های پلاسمایی ندارد(۱۶). همچنین افزایش کلسیم رژیم غذایی (تا میزان ۱۵۰۰ mg/dl) که باعث افزایش ویتامینهای D و C در افراد با فشارخون بالا می‌شود تغییری در چربیها و لیپوپروتئین‌های سرمی وجود نمی‌آورد(۱۷).

در این میان خاصیت آنتی‌اکسیدانی این ویتامین نیز مطرح می‌شود. مشخص شده که آنتی‌اکسیدانهای خاصیت آتروزنسیتۀ قطعات

جدول ۱. میانکین سن، قد، وزن، فشارخون، لیپیدها، آپولیپوپروتئینها و ویتامین D سرم در کودکان با ریسک فامیلی بالا و گروه شاهد

فاکتورها	P*	n=۴۴ Mean±SD	n=۴۴ Mean±SD
وزن (Kg)	.۰۹	۴۸/۹±۶/۶	۴۹/۱±۵/۸
قد (cm)	.۰۷	۱۴۰±۵۹	۱۴۴±۲۴
سن (year)	.۰۹	۱۰/۰±۱۲/۶	۱۰/۲±۱۴
فشارخون سیستولی (mm Hg)	.۰۷	۱۰۵±۲۱	۱۰۲±۲۱
فشارخون دیاستولی (mm Hg)	.۰۸	۸۵±۲۶	۸۲±۲۰
کلسترول تام (mg/dl)	.۰۷	۱۷۰/۹±۲۴/۷	۱۶۷/۹±۴۰/۸
تری‌کلیسرید (mg/dl)	<.۰۰۱	۱۲۴/۵±۴۱/۹	۱۰۲/۷±۴۲/۶
HDL کلسترول (mg/dl)	.۰۰۶	۲۹/۳±۲۴/۶	۲۶/۶±۷/۹
LDL کلسترول (mg/dl)	.۰۲	۱۰۱/۲±۲۲/۴	۱۱۲/۵±۲۷/۲
APO A1 (mg/dl)	.۰۱	۱۲۷/۹±۲۵/۰	۱۱۸/۱±۲۶/۶
APO B100 (mg/dl)	.۰۲	۸۸/۴±۲۲/۸	۹۲±۱۸/۲
ویتامین D (pmol/l)	.۰۰۴۵	۱۷۸/۲±۲۹/۲	۱۴۷/۱±۷۸/۷

Independent t test *

جدول ۲. میانکین لیپیدها، آپولیپوپروتئینها و ویتامین D سرمی بین دختران و پسران با ریسک فامیلی بالا

فاکتورها	* P	n=۴۴ Mean±SD	n=۴۴ Mean±SD
کلسترول تام (mg/dl)	.۰۹	۱۶۴/۴±۲۷/۴	۱۷۰/۱±۴۴
تری‌کلیسرید (mg/dl)	≈۱	۹۲/۲±۲۹/۷	۱۰۹/۱±۴۹/۲
HDL کلسترول (mg/dl)	.۰۲	۲۸/۷±۹/۴	۲۵/۰±۵/۱
LDL کلسترول (mg/dl)	.۰۹	۱۱۱/۰±۲۲/۵	۱۱۵/۸±۴۱/۲
APO A1 (mg/dl)	.۰۰۰۱	۱۲۶/۱±۱۸/۰	۱۰۹/۵±۱۲/۵
APO B100 (mg/dl)	.۰۲	۸۶/۹±۱۴/۵	۹۱/۷±۱۶/۶
ویتامین D (pmol/l)	.۰۱	۱۲۷/۷±۲۸/۰	۱۶۲/۴±۵۲/۱

Independent t test *

سطح ویتامین D خون در هیچیک از دو گروه مورد و شاهد وجود ندارد($P>0.05$). همچنین در هیچیک از دو گروه ویتامین D ارتباط معنی داری با لیپیدهای سرم نداشت($P>0.05$).

بحث

همانگونه که از نتایج بر می‌آید کودکان با ریسک بالای CAD در مقایسه با کودکان گروه شاهد دارای سطح سرمی ویتامین D کمتری می‌باشند($P=0.045$). متأسفانه اکنون علت این تفاوت برای ما روشن نیست. زیرا عوامل متعددی نظری دریافت غذایی و پوستی این ویتامین، سطح سرمی کلسیم، فسفر و فلوراید و یا هورمون رشد بر میزان ویتامین D

لیپوپروتئین (a) وابسته است (۲۴).

همچنین در مردان مبتلا به CAD زودرس، غلظت APO A₁ و APO B غیرطبیعی است، بطوریکه APO A₁ پایین و APO B بالا می‌باشد (۲۵). تنظیم ژنتیکی بیان ژنهای آپولوپیپروتینها و نیز رسپتور LDL می‌تواند نقش مهمی در تعیین میزان خطر بروز آتروسکلروز ایفا نماید (۲۰). برخی تغییرات در لوكوس (Locus) ژن APO B با بروز آتروسکلروز در ارتباط است ولی طبق شواهد بدست آمده این تأثیر با یک مکانیسم غیرمستقیم ایجاد می‌شود (۲۶).

علت یافته‌های متناقض مطالعه حاضر با شواهد فوق می‌تواند تعداد ناکافی افراد هر دو گروه و یا به احتمال بیشتر عوامل مربوط به سن افراد و زمان بلوغ آنها باشد و در صورت پیگیری این افراد پس از دوران بلوغ احتمالاً تفاوت‌هایی در سطح آپولیپوپروتئینهای سرم یافت خواهد شد. همچنین نقش عوامل ژنتیکی را نباید از نظر دور داشت و احتمال می‌رود عدم تفاوت میزان تغییرات در سطح آپولیپوپروتئینها در دو گروه به این گونه عواماً، مربوط باشد.

همچنین در مطالعه حاضر نقش جنسیت در ارتباط با لیپیدها و آپولیپوپروتئینهای سرمی در کودکان با سابقه فامیلی مثبت CAD بررسی شد. با توجه به گزارشات موجود در مورد APO A₁, APO B₁₀₀ و APO B₁₀₀ در مبتلایان به CAD این فرضیه مطرح می‌گردد که در پسران با ویتامین D ریسک بالای CAD، میزان ویتامین D، چربیهای مضر و APO B₁₀₀ در مقایسه با دختران بیشتر می‌باشد. در مورد لیپیدها و لیپوپروتئینها نتایج ما این فرضیه را تأیید می‌کند بطوریکه پسران بطور معنی داری دارای سطح ویتامین D، کلسترول تام، LDL و TG APO B₁₀₀ بالاتری نسبت به APO A₁ دختران هم گروه خود بودند و در دختران نیز سطح HDL و APO A₁ نسبت به پسران گروه مورد بالاتر بود. البته این امر ممکن است نشاندهنده وجود گیرندهای برای APO A₁ روی سطح HDL در دختران باشد. طی مطالعه‌ای در Southern Tasmania دیده شد که سطح ویتامین D در دختران بطور معنی داری کمتر از پسران است(۲۷) که با نتایج مطالعه ما همخوانی دارد. در مطالعه فرامینگهام، HDL پایین نیز تأثیر مهمتری نسبت به LDL بالا در بروز بیماریهای ایسکمیک قلب (IHD) نشان داده است (۸) و از سوی دیگر در مورد کلسترول تام باید خاطرنشان کرد که دومین پیک افزایش آن در زنان طی زمان طولانی تری نسبت به مردان رخ می‌دهد(۲۸). در مورد آپولیپوپروتئینها تفاوت‌هایی برای شاخصهای پیشگویی کننده CAD وجود دارد. بطوریکه در مطالعه‌ای مردان ارتباط مستقلی بین APO A₁ و CAD نشان دادند ولی در زنان سطوح APO B جزء APO A₁ قویترین متغیرهاست که ارتباط مستقلی با CAD دارد و این مطالعه نتیجه‌گیری می‌کند که ریسک فاکتورهای nontraditional یعنی APO B₁₀₀ و APO A₁ سرم نسبت به لیپوپروتئینها پیشگویی کننده‌های

شیعیان بیهقی، قلی، عدوی، در زنان و مردان کاملاً بهم شبیه است

اکسید شده LDL و آپولیپوپروتین A را مهار می‌کند^(۱۸) و داروهای آنتی اکسیدانی نیز در خرگوشهای آزمایشگاهی مبتلا به هپیرکلسترولمی موجب کاهش ضایعات آتروواسکلروز شده‌اند^(۱۹).

همچنین عوامل متابولیکی را که به نوبه خود تا اندازه ای ریشه ژنتیکی دارد نیاید در این خصوص از نظر دور داشت. طی مطالعه ای در کودکان LDL مبتلا به کمبود ویتامین D(ریکتر) مشخص گردید، افزایش محتوای آتروژنیک و کاهش آن در نوع ضد آتروژنیک LDL با تغییرات مشاهده شده در بزرگسالان مبتلا به آترواسکلروز مشابه می باشد و پس از بررسی ترکیب اسیدهای آمینه و تعیین کیفی و کمی گروههای باردار ذرات لیپوپروتئین معلوم گردید که برخی اختلالات ساختاری در لیپوپروتئین ها وجود دارد به گونه ای که ممکن است باعث اختلال در عملکرد این ذرات شود(۲۰).

در کودکان مبتلا به هیپرکلسترولمی ارشی، زمان بلوغ، جنسیت، میزان چربی‌های خون، ویتامین مصرفی و ساختار توده بدنی (BMI) عوامل پیشگویی‌کننده مهمی برای میزان ویتامین D محلول در چربی است. با اینکه کودکان با رژیم غذایی کم‌چربی دارای میزان نرمال ویتامینهای محلول در چربی هستند، ظاهراً میزان آلفا-توكوفرول همگام با افزایش کلسترول افزایش نمی‌یابد و درمان با رزین می‌تواند نسبت آلفا-توكوفرول به لیپیدها را در حد نرمال نگه دارد (۲۱). از طرفی رژیم غذایی فردی که باعث تغییر الگوی مصرف چربیها می‌شود اثر چندانی بر الگوی مصرف ویتامینها و مواد معدنی در کودکان نداشته است (۲۲).

در مطالعه حاضرینز در کودکان با سابقه مثبت فامیلی، سطح TG پایینتر از افراد گروه شاهد بود ($P < 0.001$). ولی در مورد LDL، HDL و کلسترول TG تام هیچگونه تفاوت معنی داری بین دو گروه بدست نیامد. پائین تر بودن TG در گروه مورد در مقایسه با گروه شاهد نیز می تواند بدلیل تفاوت در الگوی تغذیه دو گروه باشد که متأسفانه در این مطالعه بررسی نشده است. در یک مطالعه، سطح HDL و APO A1 در نوجوانان با سابقه فامیلی انفارکتوس زودرس پایینتر از گروه شاهد بود بطوریکه پسران گروه مورد لیپوپروتئین(a) TG بالاتر و APO A1 پایین تر داشتند و در دختران گروه مورد نیز APO B100 بالاتر و APO A1 پایین تر از لیپوپروتئین(a) بود.

یکی از مطالعات بر روی مبتلایان به انفارکتوس قلبی (MI) نشان داد که سطح آپولیپوپروتین های A-I و A-II هر دو بطور مستقل و معنی داری بیشتر از افراد گروه کنترل است و لی بیوپروتین B هیچ ارتباط مستقلی با MI ندارد^(۴). شواهد دیگر نشان می دهد که غلطنهای لیپوپروتین (a) با بیماری کرونری قلب (CHD) زودرس در ارتباط است بطوریکه در افراد مبتلا به CHD نسبت به افراد دیگر ایزو مورفهایی از آپولیپوپروتین A که با سطوح بالای لیپوپروتین (a) مرتبط است بطور معنی داری شایعتر می باشد و می توان آنرا یک عامل پیشگویی کننده معنی دار برای CHD دانست که مستقیماً کاسته می تام و HDL عطا می کند ول نقص شاخص آن به

ارتباطی بین این ویتامین و ریسک فاکتورهای موردنبررسی مخصوصاً آپولیپوپروتئینها در این مطالعه مشاهده نگردید و نیز بوسیله این تحقیق علت واقعی تفاوت موجود در سطح ویتامین D فرزندان مبتلایان به CAD در مقایسه با گروه کنترل مشخص نمی شود. پیشنهاد می گردد علاوه بر انجام کارآزماییهای بالینی در این زمینه، تحقیقات مشابهی با در نظر گرفتن محدودیتهای این مطالعه از جمله اندازه گیری مقادیر سرمی کلسیم، فسفات، فلوراید، هورمون رشد و قند خون ناشتا و نیز بررسی الگوی تغذیه انجام گردد.

بطوریکه ریسک فاکتورها بجز هورمونهای جنسی خطر نسبی کاملاً یکسانی در زنان و مردان ایجاد می کنند و در این میان مشهودترین تفاوت ناشی از جنسیت همان خطر وابسته به سن بالاتر برای ابتلا به CAD در مردان می باشد که بویژه در سنین پایین تری نسبت به زنان مبتلا می شوند (۳۰). البته یکی دیگر از مسائلی که بایستی مد نظر قرار گیرد اینست که شاید علت عدم وجود تفاوت معنی دار در مورد بیشتر فاکتورهای تحت بررسی بین دختران و پسران گروه مورد، تعداد کم این افراد باشد. در نهایت نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که سطح ویتامین D در فرزندان مبتلایان به CAD پایین تر از افراد دیگر می باشد. اما از آنجا که

مراجع

- 1- Sarraf-Zadegan N, Sayed-Tabatabaei FA, Bashardoost N, Maleki A, Totonchi M, Habibi HR, Sotodehmaram E, Tafazoli F, Karimi A. The prevalence of coronary artery disease in an urban population in Isfahan, Iran. *Acta Cardiol.* 1999;54(5):257-63.
- 2- Sarraf-Zadegan N, Boshtam M, Malekafzali H, Bashardoost N, Sayed-Tabatabaei FA, Rafiei M, Khalili A, Mostafavi S, Khami M, Hassanvand R. Secular trends in cardiovascular mortality in Iran, with special reference to Isfahan. *Acta Cardiol.* 1999;54(6):327-33.
- 3-Fuster V, Alexander RW, O'Rourke RA. *The Heart*. 10th ed. New York: Mc Graw Hill;2001. p.194-5.
- 4- Buring JE, O'Connor GT, Goldhaber SZ, Rosner B, Herbert PN, Blum CB, Breslow JL, Hennekens CH. Decreased HDL2 and HDL3 cholesterol, Apo A-I and Apo A-II, and increased risk of myocardial infarction. *Circulation*. 1992;85(1):22-9.
- 5- Scragg R, Jackson R, Holdaway IM, Lim T, Beaglehole R. Myocardial infarction is inversely associated with plasma 25-hydroxyvitamin D3 levels: a community-based study. *Int J Epidemiol.* 1990;19(3):559-63.
- 6- Manson JE, Tosteson H, Ridker PM, Satterfield S, Hebert P, O'Connor GT, Buring JE, Hennekens CH. The primary prevention of myocardial infarction. *N Engl J Med.* 1992;326(21):1406-16.
- 7- Braunwald E. *Heart Disease. A textbook of cardiovascular disease*. 4th ed. vol 2. Philadelphia: WB Saunders Company; 1992. p. 1151.
- 8- Braunwald E. *Heart Disease. A textbook of cardiovascular disease*. 5th ed. vol 3. Philadelphia: WB Saunders Company; 1997. p. 1132,1252.
- 9-Slyper A, Schechtman G. Coronary artery disease risk factors from a genetic and developmental perspective. *Arch Intern Med.* 1994;154(6):633-8.
- 10- Kelishadi R, Hashemipour M, Sarraf-Zadegan N, Amiri M. Trend of Atherosclerosis risk factors in children of Isfahan. *Asian Cardiovascular & Thoracic Annals* 2001;9(1):36-40.
- 11- Behrman RE, Kliegman RM, Jenson HB. *Text book of pediatrics*. 16th ed. vol 1. Philadelphia: W B Saunders Company;2000. p. 184-5.
- 12- Taylor GB, Peng SK, Tham P, Mikkelson B. Influence wall and it's role in atherosclerosis.
- 13- Linden V. Vitamin D and myocardial infarction. *Br Med J.* 1974 Sep 14;3(5932):647-50.
- 14- Grey V, Lands L, Pall H, Drury D. Monitoring of 25-OH vitamin D levels in children with cystic fibrosis. *J Pediatr Gastroenterol Nutr.* 2000;30(3):314-9.
- 15- Van Schooten FJ, Hirvonen A, Maas LM, De Mol BA, Kleinjans JC, Bell DA, Durrer JD. Putative susceptibility markers of coronary artery disease: association between VDR genotype, smoking, and aromatic DNA adduct levels in human right atrial tissue. *FASEB J.* 1998;12(13):1409-17.
- 16- Foley MK, Galloway ST, Luhman CM, Faidley TD, Beitz DC. influence of dietary calcium and cholecalciferol on composition of plasma lipids in young pigs. *J Nutr.* 1990;120(1):45-51.
- 17- Karanja N, Morris CD, Rufolo P, Snyder G, Illingworth DR, McCarron DA. Impact of increasing calcium in the diet on nutrient consumption, plasma lipids, and lipoproteins in humans. *Am J Clin Nutr.* 1994;59(4):900-7.
- 18- Stephens NG, Parsons A, Schofield PM, Kelly F, Cheeseman K, Mitchinson MJ. Randomised controlled trial of vitamin

E in patients with coronary disease: Cambridge Heart Antioxidant Study (CHAOS)
Lancet. 1996;347(9004):781-6.

۱۹- راینر، س. یاده آسیب‌شناسی بیماریها. چاپ پنجم، تهران، انتشارات شرکت سهامی چهارم، ۱۳۷۶؛ جلد دوم: ۹۴۰-۶۰.

- 20- Braunwald E. Cellular and molecular biology of cardiovascular disease. In: Fauci AS, Braunwald E, Isselbacher KJ. *Principles of internal medicine.* 14th ed. New York: Mc Graw- Hill Companies;1998.
- 21-Tonstad S, Aksnes L. Fat-soluble vitamin levels in familial hypercholesterolemia. *J Pediatr.* 1997;130(2):274-80.
- 22- Lagstrom H, Jokinen E, Seppanen R, Ronnemaa T, Viikari J, Valimaki I, Venetoklis J, Myyrinmaa A, Niinikoski H, Lapinleimu H, Simell O. Nutrient intakes by young children in a prospective randomized trial of a low-saturated fat, low-cholesterol diet. The STRIP Baby Project. Special Turku Coronary Risk Factor Intervention Project for Babies. *Arch Pediatr Adolesc Med.* 1997;151(2):181-8..
- 23- Marquez A, Mendoza S, Carrasco H, Hamer T, Glueck CJ. High lipoprotein(a) in children from kindreds with parental premature myocardial infarction. *Pediatr Res.* 1993;34(5):670-4.
- 24- Davi G, Catalano I, Belvedere M, Amato S, Mogavero A, Giamarresi C, Alaimo P, Notarbartolo A. Effects of defibrotide on fibrinolytic activity in diabetic patients with stable angina pectoris. *Thromb Res.* 1992;65(2):211-20.
- 25- Genest J Jr, McNamara JR, Ordovas JM, Jenner JL, Silberman SR, Anderson KM, Wilson PW, Salem DN, Schaefer EJ. Lipoprotein cholesterol, apolipoprotein A-I and B and lipoprotein (a) abnormalities in men with premature coronary artery disease. *J Am Coll Cardiol.* 1992;19(4):792-802.
- 26- Peacock R, Dunning A, Hamsten A, Tornvall P, Humphries S, Talmud P. Apolipoprotein B gene polymorphisms, lipoproteins and coronary atherosclerosis: a study of young myocardial infarction survivors and healthy population-based individuals. *Atherosclerosis.* 1992;92(2-3):151-64.
- 27- Jones G, Blizzard C, Riley MD, Parameswaran V, Greenaway TM, Dwyer T. Vitamin D levels in prepubertal children in Southern Tasmania: prevalence and determinants. *Eur J Clin Nutr.* 1999;53(10):824-9.
- 28- Bierman EL. Atherosclerosis and other forms of atherosclerosis. In: Wilson JD, Braunwald E, Isselbacher KJ. *Harrison's-Principles of Internal Medicine.* 12th ed.Vol (1). NewYork: MC-Graw Hill Inc, 1991; p. 996.
- 29- Kwiterovich PO Jr, Coresh J, Smith HH, Bachorik PS, Derby CA, Pearson TA. Comparison of the plasma levels of apolipoproteins B and A-1, and other risk factors in men and women with premature coronary artery disease. *Am J Cardiol.* 1992;69(12):1015-21.
- 30- Criqui MH. Epidemiology of cardiovascular disease. In: Goldman L, Bennett JC, eds. *CECIL Textbook of Medicine.* Philadelphia: WB Saunders Company;2000. p. 167-70.